

Yttrande

 Datum
2014-11-03

 Dnr
830 19921-14/112

 Finansdepartementet
 Finansmarknadsavdelningen
 Linnea Klefbäck
 103 33 Stockholm

**Svar på remiss SOU 2014:46 Marknadsmisbruk II
(Fi 2014/2432)**

Kronofogdemyndigheten svarar på remissen utifrån de aspekter som myndigheten har att beakta. Utredningens förslag tillstyrks med följande synpunkter.

Platsundersökning

Enligt lag (xxx) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (missbruksförordningen) föreslås att Finansinspektionen som behörig myndighet ska kunna utföra platsundersökning i fysiska och juridiska personers lokal. För genomförande sådan undersökning kan Finansinspektionen som behörig myndighet begära handräckning hos Kronofogdemyndigheten. Marknadsmisbruksutredningen har angett att de vid utformningen av kapitlet om platsundersökning haft konkurrenslagen (2008:579) och skatteförfarandelagen (2011:1244) som förebild.

Kronofogdemyndigheten utför idag handräckningsåtgärder i form av platsundersökning åt ett antal behöriga myndigheter, bl. a Konkurrensverket. Enligt 3 § sista stycket förordningen (1992:1094) om avgifter vid kronofogdemyndigheten föreligger avgiftsbefrielse för t ex Konkurrensverkets platsundersökningar. Utredningen bör därmed överväga om en motsvarande avgiftsbefrielse ska införas för handräckning enligt missbruksförordningen.

Vid Finansinspektionens platsundersökningar kommer såsom det får förstås Kronofogdemyndighetens roll motsvara den som gäller enligt konkurrenslagen. Det innebär att Finansinspektionen på eget ansvar genomför den beslutade undersökningen och tar med handlingar i kopia eller original som är av intresse. Kronofogdemyndigheten ska endast tillse att Finansinspektionen får tillträde till lokaler och vid behov förseгла utrymmen. Det kan konstateras att Kronofogdemyndigheten vid bevissäkring enligt skatteförfarandelagen har en mer aktiv roll.

Vid platsundersökning enligt missbruksförordningen får Finansinspektionen, till skillnad från vad som gäller vid platsundersökning enligt konkurrenslagen, omhändertaga originalhandlingar. Vid bevissäkring enligt skatteförfarandelagen kan originalhandlingar omhändertagas. Kronofogdemyndigheten vill i detta sammanhang peka på vikten av att omhändertaget materialet förtecknas. Vidare bör det finnas bestämmelser om när och hur det omhändertagna materialet ska

YttrandeDatum
2014-11-03Dnr
830 19921-14/112

återställas, jmf 69 kap 12 § skatteförfarandelagen. I 69 kap 8-10 §§ är till skillnad från missbruksförordningen särskilt reglerat vad som omfattas av ordet ”handling” och när en upptagning endast kan uppfattas med tekniska hjälpmedel.

Sanktionsavgift

Kronofogdemyndigheten konstaterar att missbruksförordningen inte har någon bestämmelse om uttag av dröjsmålsavgift eller ränta om sanktionsavgiften inte betalas i rätt tid, se t ex 27 a § arbetstidslagen (1982:673) och lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

I 4 kap 2 § 2 stycket missbruksförordningen bör för tydlighetens skull kompletteras med meningen ”Verkställighet får ske enligt utsökningsbalken (1981:774)”, se t.ex. 24 § lag (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Kvarstad

Vid kvarstad för en sanktionsavgift finns anledning att påpeka vikten av att ett yrkande om kvarstadens bestånd bör omfatta tiden från det att sanktionsavgiften vunnit laga kraft tills utmätning kan genomföras av Kronofogdemyndigheten. Om ett kvarstadsbeslut hävs innan Kronofogdemyndigheten hunnit utmäta den kvarstadsbelagda egendomen ska den egendomen omedelbart återställas enligt UB.

Vite

I lagen saknas bestämmelser om vitets utdömande, jmf 6 kap 2 § konkurrenslagen. Det borde även anges närmare vilka lagar som ska tillämpas vid verkställighet av vite.

Förbud att vara styrelseledamot m.m.

Det framgår inte klart i utredningen hur förbud att vara styrelseledamot, VD eller ersättare i ett värdepappersinstitut eller handla med finansiella instrument ska utformas, hur överträdelse ska sanktioneras och vilken myndighet som ska vara ansvarig för tillsynen av dessa förbud. Kronofogdemyndigheten som utövar tillsyn av näringsförbud enligt lag (2014:836) om näringsförbud anser att dessa frågor måste utredas närmare. I lag om näringsförbud är både tillsynen av ett näringsförbud och överträdelse av ett näringsförbud särskilt reglerat. Motsvarande bestämmelser bör finnas i missbruksförordningen. Det bör tydliggöras närmare hur missbruksförordningens förbud förhåller sig till ett näringsförbud.

Samarbete

I utredningen anges att det inte behövs någon reglering i missbruksförordningen rörande samarbete med andra behöriga myndigheter m.m. då detta följer av marknadsmissbruksförordningen. Kronofogdemyndigheten anser att lagstiftningen blir tydligare om detta samarbete framgår i missbruksförordningen. Det kan

konstateras att samarbete i form av utredning på begäran av Kommissionen eller annan medlemsstat och rättslig hjälp åt annan myndighet är särskilt reglerat i 5 kap konkurrenslagen.

Konsekvensbeskrivning

I konsekvensbeskrivningen ”övriga statsfinansiella konsekvenser” anges att förslaget inte påverkar Kronofogdemyndigheten då överlämnande av ärenden för verkställighet från Finansinspektionen beräknas uppgå till ett fåtal ärenden per år. Frågan om kostnader för att genomföra en platsundersökning berörs inte i konsekvensbeskrivningen.

För Kronofogdemyndigheten är det svårt att överblicka hur omfattande Finansinspektionens platsundersökningar kommer att bli. Det kan konstateras att Konkurrensverket begärde handräckning av Kronofogdemyndigheten 21 gånger under 2013. Dessa platsundersökningar ägde rum både inom och utanför Stockholmsområdet. En platsundersökning är i regel mycket personalkrävande och kan ta flera dagar i anspråk. Vid platsundersökning utanför Stockholmsområdet uppkommer kostnader för resor, traktamenten och övernattnin g på annan ort för myndighetens personal. Dessa kostnader beräknas för en tjänsteman vid Kronofogdemyndigheten till ca 5000 kronor per dag. I ett trängt budgetläge anser myndigheten att kostnader för handräckningar bör beaktas i det fortsatta beredningsarbetet.

Gränsöverskridande verkställighet

Avslutningsvis vill Kronofogdemyndigheten i ett framåtsyftande förhållningssätt lyfta frågan om gränsöverskridande indrivning inom Europeiska unionen (EU) av de administrativa sanktionsavgifterna. I EU-förordningen om marknadsmissbruk synes det inte finnas någon artikel som behandlar möjligheten att låta sanktionsavgifterna verkställas i annan EU-stat än där sanktionsavgiften uppkommit. För att kunna genomföra en effektiv indrivning inom EU måste frågan om gränsöverskridande indrivning av administrativa sanktionsavgifter tas upp till diskussion då det ofta är fråga om avgifter med stora belopp. I en sådan analys bör möjligheten att utforma sanktionsavgiften så att den omfattades av EU:s rambeslut om böter¹ enligt de definitioner som anges i rambeslutet. Detta särskilt då beslut om sanktionsavgiften synes ha sin grund i ett straffrättsligt förfarande och genom ett frysningsbeslut kan verkställas gränsöverskridande inom EU (se utredningen sid 278).

---

¹ rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff)

YttrandeDatum
2014-11-03Dnr
830 19921-14/112

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. I den slutliga handläggningen har verksjuristen Barbro Marcus, föredragande, deltagit.

Eva Liedström Adler

Barbro Marcus